No. 2404 Zaterdag 8 Februari 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie [illegible], Tel. 507.
Administratie: St. Th[illegible]llege
DRUKKER. B. L. B[illegible]

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Bij den nieuwen Gouverneur van Curaçao.

Een Persgesprek met Z.Exc. Gouverneur Van Slobbe.

„Gouverneur van Curaçao", wond zich een bekend oud-Indisch ambtenaar eens op, „ik zou me beleedigd gevoelen, indien zoo'n post me aangeboden werd," aldus pochte de zegger minachtend verder.

Dat was, ik herinner 't me nog levendig, eens op 'n vergadering van 'n toenmalig Indisch Comite, een goede vijf jaar geleden.

„Gouverneur van Curaçao", en het was eerder begeestering dan opwinding welke in houding en intonatie die woorden beklemtoonden, „dat zou mij een machtige levenstaak lijken;" aldus de directeur van een onzer grootste ondernemingen, met wien ik eenige weken geleden in de hal van een Londensch hotel vaderlandsch nieuws besprak.

Is dit verschil in appreciatie over het tijdsverloop van maar 'n luttele vijf jaren, niet teekenend voor de ook in Hollandsche oogen steeds stijgende beteekenis van deze eertijds zoo verwaarloosde kolonie en het toen daardoor ook geringschatte ambt van gezaghebber daar.

De belangstelling voor de West ging dus reeds de laatste jaren in een voortdurend stijgende lijn. En in die groeiende belangstelling neemt Curaçao over het eertijds belangrijker geheeten Suriname een steeds grootere voorsprong. Kan het ook anders bij den ingeboren koopmansgeest van ons volk? Curaçao ging langzamerhand zich zelf bedruipen, nam hand over hand toe in groei en bloei, werd een waardevolle aanwinst voor de internationale beteekenis van ons Rijk, in stede van een vergeten put welke altijd maar geld opslokte.

Tot de ironie der geschiedenis zich wreekte over ons sloom beleid. Tot in die Juni-nacht de zwartste bladzijde onzer koloniale geschiedenis van moderne tijden de buitenwereld in een schampere lachbui sloeg.

Over de ontvoering van den vorigen gouverneur zullen we het nu maar niet meer hebben. Voor hem was de toestand moeilijker dan de overigens gerechtvaardigde kritiek zich wel heeft kunnen voorstellen. Dat na het geleden échec de Hooge Regeering in Den Haag den daarin betrokken titularis niet meer handhaven kon, is even begrijpelijk als de consideratie dat diens ontslag niettemin eervol mocht zijn.

* * *

Het is deze recent historische achtergrond, welke thans een buitengewoon relief verleent aan de keuze van een opvolger, aan de benoeming per 1 Januari j.l. van den Majoor Van Slobbe als Gouverneur der Kolonie Curaçao. Wordt bij de steeds stijgende beteekenis van de Kolonie de keuze steeds moeilijker voor de regeering, deze maal, nu het een voorziening gold in ongekend precaire omstandigheden, was het wel een zeer speciale taak voor welke de Minister van Koloniën, als contrasignant der Koninklijke Benoeming, zich gesteld zag.

Vanzelfsprekend kon ik den nieuwen titularis niet persoonlijk vragen aan welke invloeden en omstandigheden hij zijn zoo eervolle uitverkiezing dankte; doch wel vernam ik uit andere bron dat niet één bepaald minister, doch de geheele ministerraad zich met de vulling dezer vacature bemoeid heeft.

Hetgeen het in den nieuwen gouverneur gestelde vertrouwen wel heel bijzonder markeert!

* * *

In een dier deftige commissie-zalen van den nieuwen vleugel aan het Departement van Koloniën, ontving de pas benoemde Gouverneur ons dezer dagen tot een persgesprek.

Wel niemand die in contact komt met onzen jongsten „pro-consul" kan zich onttrekken aan zijn reeds uiterlijk innemende zoowel als imponeerende persoonlijkheid. Gouverneur Van Slobbe is militair in houding en verschijning, het type van den man die de buitenlucht zeker nooit om de studeerkamer verwaarloosd heeft, doch elk het zijne gaf. Frisch en open zijn z'n trekken; vlot en lenig z'n pose; het reeds grijzende haar van den nauwelijks zeven-en-veertig jarige imponeert even sterk als de wilskrachtige mond van den regent, doch in de oogen ligt groote welwillendheid en een tinteling van humor welke hem nooit in den steek laat.

De lezer ziet graag de woordschildering rond het portret van een bekend man. Gouverneur Van Slobbe evenwel houdt er niet van zich gefêteerd te voelen en ging veel liever onopgemerkt zijns weegs. Toch is het waard stil te staan bij een uiterlijk dat zulk een spiegel van persoonlijkheid is, een persoonlijkheid wel bij uitstek de kwaliteiten bezittend noodig voor het succes van zijn moeilijke zending.

En niet alleen in persoonlijke karaktereigenschappen, doch ook in de ontwikkeling van zijn vroegere loopbaan ligt een groote waarborg voor komende bestuurscapaciteiten.

* * *

„Ik ben in Schiedam geboren", begon de nieuwe gouverneur, „en heb er school gegaan bij de Broeders in het Frankenland. Doch toen ik 12 jaar was verhuisden mijn ouders naar Breda. Van daaruit ging ik naar de hoofdcursus in Kampen; werd in 1906 tweede luitenant, beroepsofficier. Het trok mij aan, ik heb groote liefde voor de natuur en plezier in het buiten-zijn. Doch nog sterker trok mij altijd de mooie taak van den beroepsofficier: menschen te kunnen leiden en aan jonge menschen vorming te mogen geven.

„In den mobilisatietijd bekleedde ik functies aan den brigade- staf en commandeerde een compagnie. In 1918 werd ik leerling aan de Hoogere Krijgsschool — waar de hoogere rangen gevormd worden—; werd na afgeloopen studie gedetacheerd bij den Chef van den Generalen Staf en daarna kapitein van de opleidingscompagnie bij het 6e Regiment Infanterie in Breda. Dat waren vooral mooie jaren, dien dagelijkschen omgang met de troep en de menschen. Toen werd ik, in 1923 leeraar aan de Hoogere Krijgsschool, om er krijgsgeschiedenis, strategie en militaire aardrijkskunde te doceeren. Werd verleden jaar tot Majoor gepromoveerd, doch bleef aan de Krijgsschool tot deze benoeming mij verraste."

— Bewoog U zich daartusschen ook op niet-militair terrein?

„Ik bleef toch altijd bij m'n militaire stiel", was het lachende antwoord, „ook buiten het militaire leven. Met Luitenant Van Erp richtte ik destijds de vereeniging „ONS LEGER" op, waarvan ik algemeen secretaris was. Ik werd ondervoorzitter van de „A. R. K. O" en voorzitter van de afdeeling beroepsofficieren dezer Katholieke-officierenvereeniging. Men koos mij als vertrouwensman in het „Georganiseerd Overleg" en ik werd dikwijls geïnviteerd, in kiesvereenigingen en elders, om te spreken over militaire onderwerpen, waarbij ik mij vooral richtte tegen eenzijdige ontwapening."

* * *

Sober had de Majoor het beeld geschetst van toegewijden militairen dienst, nooit — het spreekt zelfs uit dit beperkte resumé — als slaafsche routine gevolgd, doch steeds met innige begeestering en toewijding van heel zijn persoonlijkheid en al zijn talenten gediend.

Toen kwamen wij aan de nieuwe levensperiode, waarin de hoofdofficier „Excellentie" geworden is.

„3 December j.l. kwam mijn benoeming af, met ingang van 1 Januari volgde ik Ir. Fruytier op; dezer dagen hoop *ik in* handen van Hare Majesteit de grondwettelijke eeden te mogen afleggen. Doch mijn functie aanvaard ik pas op het moment dat ik na de overlegging van mijn geloofsbrieven in den Koloniaalen Raad van Curaçao geinstalleerd wordt. Oorspronkelijk dacht ik midden Februari te vertrekken, doch ik heb dat nu vervroegd ten einde daar nog tijdig bij de behandeling der begrooting te kunnen zijn, en ga nu 31 dezer per s.s. „Venezuela" reeds naar mijn post."

— Neemt U Uw gezin mede?

„Natuurlijk vergezelt mijn echtgenoote me, doch ook vier van m'n zeven kinderen, de drie oudsten moeten hier eerst hun studies beëindigen"

— Hoe ziet U den economischen toestand der kolonie?

„Die is gunstig; de finantiën vloeien ruimer, Curaçao kan zich nu zelf bedruipen en heeft een sluitende begrooting. Het scheepvaartverkeer heeft o.a. door de opening van het Panama-Kanaal ongelooflijke records geslagen. In tonnemaat en schepenaantal is de haven van Curaçao reeds grooter dan Amsterdam. Al is de vergelijking natuurlijk betrekkelijk, want de meeste schepen zijn tankbooten en bunkerschepen. Werkeloosheid is er dan ook niet, integendeel: voortdurend moeten werkkrachten geimporteerd worden, vooral uit Zuid-Amerika. De levensstandaard is dan ook zeer gestegen, loonen en huren zijn 2 a 3 maal zoo hoog als vroeger".

—En wat zijn nu Uw plannen, Excellentie? wagen wij met de vrijpostigheid welke alleen een journalist zich veroorloven mag.

„Daarover kan ik U niet inlichten", komt het gedecideerd; dan. . . . . de scherpte dier afwijzing even verzachtende: „In den Koloniaalen Raad ligt daartoe voor mij den eersten weg tot mededeeling. Wel wil ik U vertellen hoe ik den bestuurstoestand zie:

„De kolonie, plots van vergetelheid tot knooppunt van wereldverkeer geworden, is een land van ontzaglijke behoeften en van de meest eigenaardige problemen, welke — vooropgezet dat alle vergelijkingen eenigszins mank gaan — vergeleken kunnen worden met problemen als waarvoor de phenomenale groei van Heerlen of Eindhoven die bestuurders stelde. Curaçao heeft in het Schottegat reeds een prachthaven, doch haar havenoutillage moet uitgebreid worden, de gesteldheid van het terrein leent zich daartoe uitstekend.

Hetzelfde geldt voor wegenverbetering. Ook woningbouw is door de groote toename der bevolking urgent. De gevangenis deugt niet meer, het postkantoor en andere gebouwen vragen dringend vernieuwing. De politie, vroeger een genoeglijke affaire, moet up-to-date gespecialiseerd worden in recherche, vreemdelingendienst etc. Niet alleen dat de rust en orde verzekerd moet blijven, doch het bestuursmechanisme moet worden omgebouwd ter voorziening in de veel en veel grootere behoeften van den nieuwen bloeitijd."

—Bovendien is de Kolonie Curaçao, meer dan alleen het eiland van dien naam; waagde ik het op te merken.

„Inderdaad. Naast Curaçao zijn er de twee belangrijke Benedenwindsche eilanden Aruba en Bonaire. Vooral op Aruba ontwikkelt zich de olieindustrie snel; de „Eagle", dochtermaatschappij der Bataafsche en de Amerikaansche „Lago" company. De Bovenwindsche Eilanden: St. Eustatius, St. Martin (dat we met Frankrijk deelen) en Saba, hebben weer heel andere problemen, voornamelijk van landbouwontwikkeling en ontginning."

—U ziet niet tegen Uw taak op?

„Integendeel, ondanks dat men mij waarschuwde hoe Curaçao meer reputaties gebroken dan gevormd heeft. Gedurende deze weken van voorbereiding in Den Haag, heb ik met alle mogelijke deskundigen, bestuursambtenaren, leiders van industrie, landbouw en handel, mogen confereeren. Dit voorbereidend inwerken in de taak welke mij wacht, heeft mij niet de minste twijfel gelaten over de ontzaglijke moeilijkheden van geheel dit regeer-complex, Doch niet minder heeft het me bevestigd in mijn overtuiging dat het een buitengewoon mooie taak is."

* * *

Op het Binnenhof klonk paardengetrappel en we keken beiden door het raam naar de optrekkende „politie die het werkterrein der Herstel-Conferentie weer ging afzetten.

Toen ik zoo naast den nieuwen Gouverneur stond, zooals hij zich daar hoog en slank afteekende tegen de draperie der gordijnen, ging mijn geestesoog verder dan de winterschaduwen van het aloude Hof der Hollandsche Graven.

In de komende maand zal onder het ruischen van het „Wilhelmus" deze nieuwe landvoogd als hoogste gezagdrager de trappen opschrijden van het regeeringsgebouw der verre Kolonie. Die stonde, waarin de hoogheid van zijn ambt zich voor het eerst uitviert, zal er ongetwijfeld veel omgaan in hoofd en hart van dezen eenvoudigen, kloeken bewindsman. . . .

Uitzonderlijk vertrouwen vereerde de Regeering hem. Bijzonder hartelijke wenschen, vooral van ons Katholieke volk, vergezellen hem bij den aanvang van zijn taak. Moge onder God's zegen Excellentie Van Slobbe een der grootste zonen blijken, die ons Katholieke volk voor den dienst van het vaderland overzee afstond!

Den Haag: 15 Januari 1930.

KEES VAN HOEK.

De aanstaande benoeming van IR. FRUYTIER.

Een onderhoud met minister Verschuur.

Wij lezen in „De Maasbode van 9 Januari l.l.

Tegen de onlangs gepubliceerde mutaties bij de Arbeidsinspectie en de aanstaande benoeming van Ir. L. A. Fruytier tot hoofd van het IIde district dier inspectie te Den Haag is de laatste dagen een heele campagne opgezet in de liberale pers. Daarbij wordt het voorgesteld alsof tot deze mutaties, n.l. de overplaatsing van den hoofdinspecteur Huygens van den Haag naar Maastricht, van den Maastrichtschen hoofdinspecteur Donker naar Dordrecht en van den Dordischen hoofdinspecteur v. Sierenberg de Boer naar het Centraal Bureau der Arbeidsinspectie te Den Haag, alleen besloten is om aan den wensch van den heer Fruytier tegemoet te komen en hem te kunnen benoemen tot hoofdinspecteur te Den Haag.

Wanneer men de berichten en beschouwingen hierover in de pers leest voelt men terstond uit welken hoek de wind waait en dat een der tegen zijn zin overgeplaatste ambtenaren de Urheber van deze campagne moet zijn.

Intusschen leek het ons toch niet ongewenscht dat tegenover de tendentieuse berichtgeving de zaak eens zuiver gesteld werd. Wij hebben daarom een onderhoud verzocht aan den minister van Arbeid, Handel en Nijverheid, Z.Ex. mr. T. J. Verschuur, en toen ons dit werd toegestaan, hem gevraagd, of hij ons zou willen inlichten omtrent de motieven, welke tot deze benoeming en overplaatsingen hebben geleid.

Minister Verschuur, die, zooals men weet, van geheimdoenerij niet houdt — ook in de Kamers heeft hij getoond steeds open kaart te willen spelen — — had er geen bezwaar tegen om ons de voorgeschiedenis van deze benoemings- en overplaataingskwestie te vertellen.

— Ge moet weten — aldus begon minister Verschuur zijn uiteenzetting — dat de heer Fruytier er recht op heeft, want de Regeering heeft zich daartoe vóór zijn benoeming tot gouverneur van Curaçao verplicht, — om in zijne oude functie van hoofdinspecteur bij de Arbeidsinspectie hersteld te worden.

Dat komt op het oogenblik mooi uit, omdat er bij de Arbeidsinspectie thans dringend behoefte bestaat aan uitbreiding van het aantal hoofdinspecteurs. De invoering van het Werktijdenbesluit voor het winkelpersoneel, de voorbereiding van verdere doorvoering der Arbeidswet en de zeer drukke bezigheden van den directeur-generaal van den Arbeid, den heer Zaalberg, maken uitbreiding van het personeel bij den Centralen Dienst der Arbeidsinspectie tot een gebiedenden eisch.

Derhalve werd besloten het aantal hoofdinspecteurs met één te vermeerderen en den heer Fruytier, die beschikbaar was, als zoodanig te benoemen. Het kwam er nu echter op aan voor de bezetting van den post op het Centraal Bureau der Arbeidsinspectie onder de hoofdinspecteurs den voor die functie meest geschikten persoon te zoeken. Ik meende dien gevonden te hebben in een der jongere hoofdinspecteurs, ir. van Sierenberg de Boer, thans hoofdinspecteur te Dordrecht.

Hierdoor kwam er dus een vacature in Dordt. Deze vacature is, zooals uit het voorgaande blijkt, niet gemaakt voor den heer Fruytier, maar om den Centralen Dienst te versterken.

Waar moest nu de heer Fruytier worden geplaatst?

De heer Fruytier is een van de oudere hoofdinspecteurs en daarmee moest rekening worden gehouden. Er was geen enkele reden om den heer Fruytier voor te trekken, maar ook niet om hem achter te stellen.

Ik zie uit de berichten in de pers, die ge me voorlegt, dat er verband gelegd wordt tusschen het ex-gouverneurschap van den heer Fruytier en zijn benoeming, maar dit verband bestaat voor mij niet. Ik wensch mij heelemaal niet uit te spreken over zijn houding in de zaak-Urbina, noch in goed-, noch in afkeurenden zin. Ik heb alleen te maken met den hoofdinspecteur Fruytier, die als een van de ouderen zeker evenveel rechten heeft als een van de andere hoofdinspecteurs. Ik zou den heer Fruytier onrecht doen, als ik hem zonder verder onderzoek in een toevallige vacature plaatste.

Na onderzoek kwam het mij het meest gewenscht voor, de vacature te Dordrecht te doen bezetten door den hoofdinspecteur te Maastricht en de daardoor ontstane vacante plaats te Maastricht te doen innemen door den hoofdinspecteur te Den Haag.

Wanneer er, zooals ik zie, van dienstbelang gesproken wordt, dan is het een allereerst dienstbelang, dat de hoofdinspecteurs allen met gelijke maat werden toegemeten, hetgeen in casu wil zeggen, dat de heer Fruytier als oudere ook oudere papieren heeft.

In de campagne in de pers, die op zeer eenzijdige voorlichting is gebaseerd, wordt naar voren geschoven een recht van de hoofdinspecteurs om op dezelfde plaats te blijven. Dat recht erken ik niet. Dat zou ook in strijd zijn met het dienstbelang, ofschoon wanneer het dienstbelang zulks toelaat, zooveel mogelijk met ieders persoonlijke belangen wordt rekening gehouden. Een dienstbelang kan het ook zijn, dat er eens een kleine omwisseling plaats heeft.

Zoo is de gevolgde handelwijze in verschillend opzicht door het dienstbelang ingegeven.

Op de opmerking in de bladen, dat het katholiek zijn van den heer Fruytier bij deze benoeming een rol zou hebben gespeeld, wensch ik niet eens in te gaan.

Aldus besloot minister Verschuur met eenige verontwaardiging in de stem zijn gedetailleerde uiteenzetting van de kwestie.

KOLONIALE RAAD.

Zitting op Dinsdag, den 11n. Februari 1930 des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. *Ingekomen stukken.*
2. *Ontwerp-keur betreffende het varen met motorbooten en het vervoeren van personen en bagage in de haven.*

Willemstad, den 5n Februari 1930.

De Griffier van den Raad,

BOOMGAART.

ARUBA.

Olla podrida.

(Wenken, wenschen, vragen, feiten enz.)

De Rotterdamsche Courant redeneerend over de mislukking van de militaire politie op Curaçao schrijft: „Haar optreden wekt eenvoudig den indruk, dat men hier te doen heeft met dilettanten op politioneel gebied. Legio zijn de klachten over verkeerd optreden of nalaten van optreden, over ontstellend gemis aan tact in den omgang met het publiek. Een en ander verbittert noodeloos de bevolking, tegenover Nederlandsch gezag."

De schrijver slaat hier spijkers met koppen, maar wij willen vragen: Aan wie hier de schuld? Aan de bevolking of aan onvoldoend opgeleide militaire politie.

Hier op Aruba is de toestand nog veel erger. Hier hebben wij in werkelijkheid te doen met dilettanten, die gewoon op commando politie-diensten moeten verrichten. Onbekend met de taal, onbekend met de gewoonten van het land en onbekend met politiediensten werden zij op een goeden dag voor de taak geplaatst, diensten te verrichten waarvoor zij nooit opgeleid werden. Over de vele fouten die zij in het begin gemaakt hebben is reeds veel geschreven en gesproken. Maar wij moeten hier ook weer vragen: Aan wie de schuld? En als wij weten dat het aantal op Aruba aanwezige politie-militairen absoluut onvoldoende is, dan behoeven wij ons niet te verwonderen dat de autoriteiten met de handen in het haar zitten. Hoe kan er voor orde en publieke rust gezorgd worden, wanneer er geen voldoend aantal mannen aanwezig zijn? Wij vragen voor deze aangelegenheid de ernstige aandacht van de bevoegde autoriteiten. Geef ons voldoende politie, opdat wij verzekerd kunnen zijn van de noodige bescherming. Wij hebben in den laatsten tijd gelukkig vele veranderingen in den dienst geconstateerd en dat doet bij ons de hoop herleven dat men langzamerhand op den goeden weg komt. Met goeden wil is veel te doen, al hebben we nog zooveel menschen tekort. Geen tijd verliezen met onbeteekenende kleinigheden, er is veel en ernstig werk te verrichten.

Zoo hoorden wij in de laatste week meer dan een geval van het schaken van minderjarige meisjes. Wordt daar niets aan gedaan? Wij kunnen veel door de vingers zien; maar dergelijke zaken verdienen beslist met meer gestrengheid behandeld te worden.

Met de „Libertador" kwamen eergisteren aan drie Departement-chefs van Curaçao. Er is nu ernstig sprake van dat onze haven uitgebaggerd wordt en de steiger verlengd en verbreed. Dat zal een belangrijke verbetering wezen voor Aruba. Jammer echter dat wij hier op Aruba zelf niets in te brengen hebben.

Onze opinie, plannen en ideeën worden niet eens gevraagd, laat staan gehoord of overwogen. Er wordt daarginds op Curaçao beslist: zóó en zóó moet het op Aruba gebeuren, en daarmee uit. Wij zijn nog minderjarig, en dus onder voogdij. Hoelang zal dat nog duren?

Wij meenen dat vroeger de Kol. Raad geweigerd heeft gelden voor de haven te voteeren, omdat men eerst wenschte de uitgewerkte plannen te zien. Is het tegenwoordig nog zoo? Of zijn plannen reeds klaar? Waarom mag het publiek er niets van weten?

Wij krijgen ook een Gouvernements-telefoon-dienst. Bravo, zoo gaat het goed.

Nu nog een definitieve beslissing betreffende onze straat- en huisverlichting, dan zijn we waar we wezen moeten, althans wij hebben een goed begin, en dat is het halve werk.

Over verlichting gesproken, deze is naast het vraagstuk van de politie een van de drie belangrijkste voor Aruba op het oogenblik. Het derde is natuurlijk de haven- en de steigerkwestie. De hr. Arends heeft reeds beloofd in de eerst volgende vergadering van den R. v. P. het een en ander erover te zeggen. Wij weten dat de zaak door ons Bestuur ter harte is genomen, zoodat wij wel mogen verwachten, dat er een verandering komt in deze voor ons zoo belangrijke zaak.

Vrijdag 31 Januari is er weer stevig gevochten op San Nicolaas. Eerst werd in de stad verteld dat er een man vermoord was. Gelukkig bleek dat later onjuist te zijn, en was er maar sprake van een verbrijzelde kaak. De ambtenaar van het Openbare Ministerie vertrok er direct naar toe, vergezeld van den heer Oduber in zijn qualiteit van waarnemend griffier. Deze ambtenaar bekleedt op het oogenblik de volgende posten: Postdirecteur, Hypotheekbewaarder, scheepsmeter, waarnemend griffier en secretaris van de R. v. P. Gelukkig was er Vrijdag geen mail aangekomen en moest er geen verzonden worden; anders was zeker alles in het honderd loopen. Aan dezen toestand hoort dan ook spoedig een einde te komen. Een ambtenaar kan onmogelijk al deze functies naar behooren vervullen. Vandaag of morgen loopt het spaak. Maar er is weinig aan te doen, want we hebben geen menschen, evenals bij de politie.

Bij Openbare werken gaat het tegenwoordig full speed. Langs den nieuwen weg ziet men veel bedrijvigheid en drukte; er wordt hard gewerkt.

Wij hebben opgemerkt dat men tegenwoordig daar van systeem veranderd is, en er het systeem van contractwerk veel toepast, hetgeen o. i. zeer juist is. Op die manier kunnen verscheidene onderdeelen tegelijk onderhanden genomen worden, en kan het werk veel vlugger gaan.

Wij hopen van harte dat alles regelmatig zal gaan en de Heer v/d. Heiden daardoor zonder veel kopzorgen zijn toch al overzwaar werk tot ieders tevredenheid zal voltooien.

Wij vernemen dat er op „Dacota" een mooi sportveld komt met annex-vliegterrein. Hulde aan onzen actieven Gezaghebber.

Men is op het oogenblik bezig een nieuw toestel voor draadlooze op te stellen en wel een kortegolfzender. Wij hoeven in het vervolg dan niet meer afhankelijk te zijn van het weer om onze telegrammen weg te krijgen. Door de kortegolfzender zal Curaçao altijd bereikbaar zijn. Doordat wij nu ook direct naar Amerika kunnen seinen, wordt de prijs per woord voor ons goedkooper. Tevens wordt de opbrengst van den Radiodienst voor Aruba ook ruimer. Onze verwachtingen zijn hoog gespannen. Laten wij afwachten en op ons qui vive zijn.

Aruba den 31 Januari 1930.

Speurder.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

LEERGANG VOOR ZEEVAARTKUNDE OP CURAÇAO.

Bij voldoende deelneming zal, zoo mogelijk reeds met ingang van 1 Maart 1930 op Curaçao opnieuw een leergang voor Zeevaartkunde geopend worden.

Het onderwijs zal zich in de eerste plaats tot practische zeevaartkunde bepalen.

Jongelieden, die voldoende lager onderwijs hebben genoten, kunnen tot den leergang worden toegelaten, mits zij den leeftijd van 15 jaren hebben bereikt.

De aanmelding moet geschieden **vóór den 15en Februari** *bij ondergeteekende, bij wien tevens verdere inlichtingen te bekomen zijn.*

Willemstad, den 28en Januari 1930.

De Inspecteur van het Onderwijs,

2—1 H. J. A. SCHROEDER.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

STUDIEBEURZEN.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat ingevolge het besluit van den 10en Maart 1920 (P.B. No 15) in 1930 STUDIEBEURZEN zullen worden verleend ten behoeve van jongelieden, uit het gebiedsdeel Curaçao afkomstig, die den leeftijd van 12 jaar hebben bereikt en dien van 20 jaar niet hebben overschreden, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland.

Aanmelding door de ouders of wettelijke verzorgers moet geschieden **vóór 1 Maart 1930** *bij gezegeld verzoekschrift aan den Gouverneur. Dit verzoekschrift wordt ingezonden op Curaçao bij den Inspecteur van het Onderwijs en op de overige eilanden bij den Gezaghebber.*

In het verzoekschrift moeten volledig worden vermeld:

a. *de onderwijsinrichtingen, welke de betrokkene heeft bezocht;*

b. *de studierichting, welke hij of zij wenscht te volgen;*

c. *het jaarlijksch bedrag der beurs, waarvoor hij of zij in aanmerking wenscht te komen, onder opgave van het bedrag, dat door ouders of wettelijke verzorgers voor de opleiding in Nederland beschikbaar kan gesteld worden;*

d. *het bedrag van de tegemoetkoming in de kosten van overtocht naar* **Nederland** *of in uitrustingskosten bij de reis naar* **Nederland** *of in beide, die wordt verlangd;*

e. *de persoon, of vereeniging in* **Nederland** *door wiens tusschenkomst uitbetaling der beursgelden wordt gewenscht, dan wel of men de aanwijzing daarvan wenscht over te laten aan den Minister van Koloniën;*

f. *de persoon, die in* **Nederland** *als vertegenwoordiger van de ouders of wettelijke verzorgers optreedt, die zoonoodig dezelfde kan zijn als de onder* **e** *bedoelde.*

Bij het verzoekschrift moeten worden overlegd:

a. *de geboorteakte of eenig ander bewijsstuk, waaruit de juiste geboortedag van belanghebbende blijkt;*

b. *eene verklaring af te geven op* **Curaçao** *door den Procureur-Generaal, op de eilanden buiten* **Curaçao** *door den Gezaghebber, ten bewijze, dat belanghebbende zich in het gebiedsdeel* **Curaçao** *bevindt en geboren is uit aldaar gevestigde ouders;*

c. *de rapporten over het laatste schooljaar.*

Inlichtingen zijn te bekomen bij den Inspecteur van den Onderwijs of den Gezaghebber.

Willemstad, den 31en Januari 1930.

De Inspecteur van het Onderwijs,

3—1 H. J. A. SCHROEDER.

BERICHTEN

Missie-nieuws.

De Hoogeerw. Pater A. JURRIUS, Provinciaal der Nederlandsche Dominikanen, is gisteren, vergezeld van den Weleerw. Pater TH. HELLEBREKERS, en de Eerw. Priorin HORTENSIA, Alg. Overste der Zusters Dominicaneseen, hier per SS. Buenos Aires van de Bovenwindsche eilanden, via Portorico, aangekomen. Onze eerbiedige welkomstgroet!

Eerw. Zuster Maria Emelina. ✠

Zaterdag ll. overleed te Habay, in den jeugdigen leeftijd van 27 jaar, de eerw. Zuster MARIA EMELINA (in de wereld mej. Petronilla Agatha Nicolaas, geboortig van Bonaire). Reeds vroeg voelde zij roeping tot het religieuse leven. 18 Juni 1922 ging haar verlangen in vervulling, en nam zij het religeuze kleed aan bij de Zusters Franciscanessen, en 13 Juni 1924 had zij het geluk zich door hare H. Gelofte geheel aan God te mogen wijden. Van toen af leefde zij geheel voor God en hare medezusters. En zie, in den vollen jeugdigen bloei van haar religieus leven, is God deze teere bloem van het godsdienstig leven in onze missie, komen plukken, om ze over te planten in zijn Hemelsch Paradijs.

Zondag werd door Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE de absoute verricht in de kapel van Welgelegen.

Onze hartelijke deelneming aan Familie en medezusters van de dierbare overledene.

R. I. P.

Dienstreis naar Aruba.

Donderdagmiddag zijn per SS. „*El Libertador*" naar Aruba vertrokken de volgende heeren leden van den Kol. Raad: R. S. DE LANNOY, JOSSY C. HENRIQUEZ, C. N. WINKEL, Dr. G. H. ESKES, R. J. BEAUJON JR. en A. VAN LEEUWEN, verder de heer G. FERGUSON, als algemeen rapporteur en P. SCHRILS, wn. Adm. v. Financiën. Naar wij vernemen is het plan om zich ter plaatse van den toestand van Aruba op de hoogte te stellen, uitgegaan van den boezem van den Raad, en vond onmiddelijk volle goedkeuring bij Zijne Excellentie den wn. Gouverneur. De pasangrahan is voor het hooge gezelschap in orde gebracht. Wij wenschen allen een voorspoedige reis, en hopen dat dit bezoek Aruba ten goede mag komen.

Geen hooger beroep

Naar wij vernemen, is er in zake het vonnis tegen de Venezolanen, verdacht van deelname aan den overval van 8 Juni des vorigen jaars, geen hooger beroep aangeteekend, noch door den P. G. noch door de beklaagden zelf; zoodat binnen enkele dagen allen weder op vrije voeten zullen zijn.

In Philips' Wonderland

Een keurig boekje van M. J. Brusse, met houtsneden van J. Franken Pzn. dat ons binnenleidt, niet in een fantastisch wonderland, maar in het meest reëele, dat er maar denkbaar is, van de moderne techniek, en ons doet kennen de twee groote wonderen van onzen nieuwen tijd: de overwinning op de duisternis, en de overwinning op het isolement uit het maatschappelijk verband.

Onzen beleefden dank aan de Directie van de N. I. G. M. alhier.

Kabelnieuws.

In Zwitserland overleed Generaal JOSÈ VICENTE GOMEZ, ex-Vice president van Venezuela.

Auto-ongeluk.

Deze week werd de Curaçaosche werkman J. R. op de Isla door een motorfiets aangereden.

Hij viel. Juist op 't zelfde oogenblik kwam er een auto aan, die hem trof, zij been brak, en zware verwondingen toebracht. Naar het Sanatorium overgebracht, overleed hij daar aan de ontvangen wonden.

De economische toestand van Curaçao.

Kort en krachtig wordt deze door den heer E. HELDRING, Voorzitter van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam in de groote Rede bij de intrede van het jaar 1930, als volgt geteekend:

Dank zij het oliebedrijf geniet Curaçao een voortzetting van den bloei, die het reeds eenige jaren van het overige West Indië onderscheidt. Helaas heeft de tekortkoming der Regeering in het adapteeren van den administratieven en militairen toestand van de kolonie aan haar snel gerezen economische beteekenis een ellendig gevolg in de operetteachtige, maar treurige en beschamende gebeurtenissen van Juni gehad. Reeds meer is te dezer plaatse op den gevaarlijken toestand en de bestuurlijke (om dit Vlaamsche woord te gebruiken) achterlijkheid van de kolonie gewezen, welke geenszins met het ruim vloeien der middelen is te vereenigen. De financieële politiek, welke gevoerd wordt, verdient dien naam dan ook niet; het is het kinderlijk omgaan met inkomsten en uitgaven zonder voldoend begrip van hun duurzame of voorbijgaande beteekenis. In eik opzicht, voor zoover het bestuur er de hand in heeft, vertoont Curaçao het beeld van een, trots alles iewat goedigen, janboel: bedenkelijke woningtoestanden, ongebreideld drankgebruik, gebrek aan behoorlijke wegen, aan een goed georganiseerde brandweer, aan een behoorlijke gevangenis, aan voldoende postkantoren, waterleiding, kortom het geheel maakt een indruk van zoodanige inefficiency en incompetentie, dat men zich afvraagt, of hier de zelfde natie de lakens uitdeelt als in Nederlandsch Indië. Het is begrijpelijk, dat men na het gebeurde bij de benoeming van een nieuwen gouverneur in de eerste plaats aan de beveiliging van het gezag heeft gedacht, maar het is de allerhoogste tijd, dat op het financieele beheer, de uitvoering van publieke werken en de zorgen van socialen aard orde wordt gesteld en het eiland (Aruba, waar twee buitenlandsche raffinaderijen gevestigd zijn, inbegrepen), naar binnen en naar buiten toe niet langer een vernedering voor Nederland zij. Dat daarbij ook de treurige toestand der Bovenwindsche Eilanden de volle aandacht behoort te hebben spreekt vanzelf.

De Red D-Line en Aruba.

Naar wij uit goede bron vernemen bestaat bij de Directie van de Red D Lin geenszins het voornemen om de vaart op Aruba op te geven. Ofschoon het S.S. „*Maracaibo*" verkocht is, en binnenkort alhier uit de vaart zal gaan zal de Red D Line toch een geregelden dienst op Aruba met een daarvoor geschikt passagiersschip blijven onderhouden.

H. M. „Hertog Hendrik".

Terwijl men zich reeds voor de thuisreis gereed maakte, kreeg de „Hertog Hendrik" eensklaps order om tot nader bericht in de Curaçaosche wateren te blijven. Waarschijnlijk zal het schip de komst van den nieuwen Gouverneur afwachten.

H. M. „Van Galen."

Maandag morgen omstreeks half negen, viel H. M. „*Van Galen*" hier binnen. De „Van Galen is een zusterschip van H. M. torpedojager „*Kortenaer*". In 't Schottegat werden de gebruikelijke saluutschoten gewisseld met H. M. „Hertog Hendrik".

Naar wij vernemen, heeft het schip afweergeschut tegen vliegmachines aan boord, met een afdeeling artillerie onder leiding van den 1sten luitenant der artillerie H. J. Kruls, en sergeant Beer van de school van reserveluitenants te Utrecht. Deze afweerkanonnen zullen op verschillende strategische punten worden opgesteld.

H. M. „Arend."

Woensdag a.s. wordt H. M. patrouillevaartuig „*Arend*" hier verwacht. Hartelijk welkom aan Etat Mayor en bemanning.

Het reisplan van Hr. Ms. flottillevaartuig „Arend" is als volgt vastgesteld: vertrek uit Nieuwediep: Donderdag 16 Januari; aankomst te Las Palmas: Woensdag 22 Januari, vertrek van Las Palmas Maandag 27 Januari; aankomst te Port of Spain (Trinidad), Donderdag 6 Februari, vertrek van Port of Spain (Trinidad) Maandag 10 Februari; aankomst te Curaçao, Woensdag 12 Februari.

No. 2404 Zaterdag 8 Februari 1930 47ste Jaargang

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

Het Klaverblad van vier.

DE VUURDOOP VAN DE VIER EERSTE-JAARS.

WAT DE HEER HANS VAN DE NIEUWE MINISTERS ZEGT.

In zijn jongste Parlements-film in de **Vrijheid** verklaart de heer Hans, dat nu de Staatsbegrooting achter den rug is, mag worden getuigd, dat de minister-president over zijn ministerieel — Klaverblad van vier- tevreden mag zijn.

Voor den minister van Onderwijs hebben wij, eerlijk gezegd, in het begin ons hart van ouwe-parlementaire-persrot vastgehouden. Want bij de algemeene beschouwingen maakte hij een nog al pooveren indruk. Z'n rede leek, in oratorisch opzicht, letterlijk naar niets: er zat geen lijn en geen bouw in en het was een ware hutspot van door-elkaar-gestampte onderwerpen. De speech deed me denken aan de onvergetelijk ratjetoe uit m'n soldaten-tijd: we wisten nooit wat het precies was en er werden op de kompie prijsraadsels uitgeschreven, om de ietwat zonderlinge substantie te analyseeren. Zóó was 's ministers eerste begrootingsrede. Voeg daarbij (de opmerking is ook al in de dagbladpers gemaakt) dat z'n uiterlijk nu niet bepaald imponeert en ge kunt u voorstellen, dat de indruk schraal was.

Maar — gedurende de verdere dagen kwam daarin een aanmerkelijke verandering.

Gelukkig.

Het scheen of de minister zich beter op dreef gevoelde, of hij meer durfde, of hij de plankenkoorts had overwonnen; hij sprak beter, luider en beslister. Bovendien maakte hij den indruk van zich in de zaken zeer goed te hebben ingewerkt, want al waren z'n antwoorden kort, zij raakten gewoonlijk de kern van de zaak en hij bleek van de vele onderwerpen en hun antecedenten goed op de hoogte. Mijn persoonlijke eind-indruk is dan ook deze: al is het nog te vroeg, om een definitief oordeel te vellen, voorloopig schijnt mij volstrekt geen aanleiding aanwezig om de benoeming van dezen bewindsman te critiseeren. Dat staatslieden als Nolens en Heemskerk hem na aanneming zijner begrooting kwamen gelukwenschen, zal den minister goed hebben gedaan, en zal hem vermoelijk het laatste restant schuchterheid in zijn optreden nog wel doen overwinnen. Want hij heeft nog een zekere bedeesdheid, die absoluut overbodig is.

De drie andere eerste-jaars hadden van bedeesdheid niet den minsten last.

Minister Reymer, Heer van Waterstaat, Posterijen, Zuiderzee, Wegen, Mijnen, Radio enzoovoorts bracht — evenals z'n ambtgenoot van Defensie — die natuurlijke losheid en gemakkelijkheid van beweging en optreden mee, die vrucht zijn van een veeljarige aanraking met het parlementaire leven en — wat mr. Reymer betreft — ook van een veel-jarig burgemeesterschap. Niettemin was het een verrassing te bespeuren, hoe de heer Reymer van de duizend-en- één onderwerpen, die zijn departement raken, op de hoogte was, en met welk een vlotte welsprekendheid hij zijn kennis aan den man wist te brengen en ieder het zijne te geven. De indruk van zijn ministerieel debuut was dan ook onverdeeld gunstig, te meer, waar bij dezen bewindsman blijkbaar niet aanwezig is de bloedverwantschap met den vermaarden Jantje van Leiden, die bij zijn voorganger van dag tot dag merkbaar bleef.

Arbeid......

Vermoedelijk hebben we in den heer Verschuur onzen beweeglijksten bewindsman.

Terwijl minister Terpstra van de eerste tot de laatste seconde in zijn stoel bleef zitten, maakte minister Verschuur den indruk, of hij een maniackerige liefhebber is van paardevleesch. Hij liep maar. Alles bij elkaar genomen heeft hij tijdens de behandeling van zijn begrooting zoo ongeveer een vierdaagschen afstandsmarsch afgelegd, weshalve hij op het daaraan verbonden ridderkruis aanspraak mag maken. Gewapend met een klein papiertje, waarop hij z'n notities maakte, kuierde hij door de zaal van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De verdediging van z'n begrooting ging hem zeer goed af. Hij zit vol plannen, en nu zeg ik niet, dat die allemaal even prachtig en even wenschelijk zijn, maar in ieder geval vestigde hij den indruk dat hij iets wil en dat hij wéét wat hij wil. Hij spreekt rustig, loopt op het pad van z'n welsprekendheid kalm voort, maar maakte af en toe een klein huppelpasje van ironie. Wel zal vooral bij dezen minister — gezien de zwaarte en gecompliceerdheid van z'n taak — het eindoordeel van den verderen arbeid moeten afhangen, maar ook hier kan geconstateerd worden dat het debuut goed was.

En eindelijk de Minister van — nee, niet meer van Oorlog — van Defensie, van Verdediging.

Terecht.

Nederland, voert nooit oorlog, zál nooit oorlog voeren. Nederland verdedigt zich alleen, als het moet. De naamsverandering is als een symbool.

Nu, minister Deckers zelf kan zich ook verdedigen. Een begrootingsrede van drie-en-een-half uu, En doorloopend goed, en zakelijk, en welsprekend. Maar men herinnert zich misschien wel, wat wij van dezen bewindsman bij zijn optreden hebben gezegd? Hij is uit het goede hout gesneden. En hij heeft, door vele aantrekkelijkheden in zijn figuur — eenvoudig, openhartig en frisch als hij is — de sympathie der Kamer. Zoo werd de verdediging van z'n begrooting voor hem tot een succes, al vindt hij natuurlijk altijd bij de eindstemming de „ontwapenaars" tegenover zich, waaronder de ietwat zonderlinge heer Floris Vos, die zich meer en meer als een aanhangsel der vrijzinnig-democraten ontpopt.

Zoo moet dan worden getuigd dat het eerste groote optreden van deze klaver-vier gunstig is geweest.

Stellig.

Nu levert dit natuurlijk nog niet bepaald een waarborg voor de toekomst, want wij hebben snel-opgebloeide ministerieele reputaties even snel weer zien verdorren. Maar voorloopig moet dan toch worden getuigd, dat de nieuwelingen hun keuze hebben gerechtvaardig.

De vier eerste-jaars hebben den vuurdoop ondergaan en doorstaan.

Het anti-godsdienstig front in de Sovjet-Republieken.

Mgr. D'Herbigny over den godsdienststrijd.

Onlangs heeft de president van het Oostersch Instituut te Rome, Mgr. d'Herbigny, een uiteenzetting gegeven van den godsdienststrijd in de sovjet-republieken. Hij verdeelde zijn onderwerp in drie punten:

a.) De algemeene houding der sovjets tegen den godsdienst sinds April 1929.

b.) De bijzondere moeite die men zich geeft om de jeugd intellectueel en moreel te bederven.

c.) De concentratie van den strijd tegen de Kath. Kerk en tegen den H. Stoel.

Over de drie genoemde punten ontleenen wij aan het verslag dat in La Croix verscheen, het volgende:

De algemeene houding der Sovjets tegen den godsdienst sinds April 1929.

Waarom sinds April 1929? Omdat op dat tijdstip belangrijke hervormingen der wetgeving 'n oorlog tot 't uiterste organiseerden tegen den godsdienst. Tot dan toe autoriseerde artikel 13 der Constitutie van Juli 1918, later art. 4 van de wet van 1925 de godsdienst-propaganda van alle culten, zoowel als de antireligieuse propaganda. Nu is de eerste verboden geworden, en dat is geenszins een platonisch verbod.

Godsdienstonderwijs, catechismusonderricht aan de kinderen, godsdienstige opvoeding van het huisgezin, dat alles is godsdienstpropaganda. Ouders die het misdrijf begaan hun kinderen de grondwaarheden van het geloof en de godsdienst-gebruiken in te prenten, riskeeren dat hun kinderen hun ontnomen worden, die de sovjets tegen deze vergiftiging willen beschermen. In de plaats van de godsdienstpropaganda kwam een stelselmatige anti-godsdienstige propaganda. Tegen de kerken, waarvan reeds de muren den kopstukken van het Bolsjewisme tegenstaan. Zij staan onder een reeks van paradoxale regelen. Zij mogen niet geopend blijven tenzij een comité van 20 leden ieder jaar de openstelling vraagt, ze onderhoudt, de buitensporige belastingen ervan opbrengt, zonder evenwel een bijdrage te kunnen vorderen der geloovigen. Een comité van 20 leden per kerk, d.w.z. 20 verdachten, tevens blootgesteld aan al de vervolgingsstrengheden!

Maar zij zullen gesloten of vernield worden zoo vaak als een groep werklieden of boeren, of atheisten 't gebruik ervan zullen opeischen, of de vernietiging, en deze behoeven slechts in tegenstelling tot de genoemde comité's, hun collectieven naam op te geven.

De unie der strijdende atheisten belast zich ermee die anonieme groepen op te wekken. Die unie omvat 600.000 leden onder de aanhangers der partij, waaraan men nog moet toevoegen de leiders der communistische jeugd (Konsomols).

De godsdienstige gedachte beschikt over geen enkel middel van publicatie: de liga der Bezbojnik of de strijdende militanten maakt gebruik van alle mogelijke verspreidingsvormen. Soms moet zij wijken voor de boeren: zij zal zich dan matigen, doch slechts weinig. Haar plan is in vijf jaren ieder spoor van openbaren cultus in Rusland te doen verdwijnen! In de eerste 6 maanden van 1929 zijn op die manier 423 kerken gesloten.

Het intellectueel en moreel verderf der jeugd.

Vooral op en tegen de jeugd wordt deze anti-godsdienstige propaganda uitgeoefend.

Niet alleen anti-godsdienstig: de jeugd en zelfs de kindsheid wordt tegelijk ingewijd in de ergste moreele wanorden. (De verslaggever gaat hier niet verder op in, maar vervolgt:)

In de scholen wordt een stelselmatige campagne gevoerd om de godsdienstfeesten te schenden: vooreerst Paschen en Kerstmis. Er is een nieuwe wedijver ontstaan tusschen de klassen: welke klas zal op die dagen het hoogste percentage handarbeiders leveren. Wee den ouders, die reageeren! Er zijn 12.000.000 kinderen in de Sovjetscholen waaronder deze propaganda gevoerd wordt. Wij verzwijgen zekere maskeraden waar de kinderen verkleed als ganzen, apen, honden, varkens behangen worden met de priesterlijke gewaden. Wij gaan voorbij het feit dat de kinderen worden aangezet zich tot apostelen der ongodsdienstigheid te maken in hun families. Hetgeen aan die bijzondere feiten hun beteekenis geeft zijn de kenteekenen eener ongodsdienstige onderneming die berekend is. Men wil onder die kinderen de pioniers recruteeren van het atheisme Eerst had men voor deze weerzinwekkende zending een minimum leeftijd willen bepalen: veertien jaar. Maar al spoedig besloot men er onder te gaan. En met succes. De meisjes gaan voor de jongens in dezen anti-godsdienstigen waanzin. Het was niet voldoende. Om zoo gauw mogelijk te komen tot de totale vernietiging van allen godsdienst is men het eens geworden het kind te bewerken in zijn jongste jaren in het weeshuis om iedere godsdienstige oriënteering onmogelijk te maken.

Zoo werden in Januari 1928 te Leningrad alle tertiarissen van den H. Franciscus aangehouden en de kleine kinderen werden haar ontnomen en denzelfden nacht geworpen temidden van de bewuste jonge atheisten van de weeshuizen.

Tegen de Kerk en den Heiligen Stoel.

De verhouding der Katholieken in Rusland is zoo minimaal dat men zou oordeelen dat de sovjets ze konden verwaarloozen. Toch schijnen zij vooral de Sovjets te verontrusten. Vijftig op de honderd katholieke priesters zijn gevangen gezet en gedeporteerd, van wie er verscheidene gestorven zijn. Eenige voorbeelden van den laster waarmee de Katholieken worden gehoond: Een Parijsch correspondent van een Russisch blad heeft weten te ontdekken dat de begrafenis van kardinaal Dubois een militairistische machtsontplooiing was. (Wij zijn der Sovjets belangstelling niet waardig, wat zouden zij anders zeggen van Mgr. van de Wetering's begrafenis?) Die correspondent ontdekt zelfs in dien lijkstoet maarschalk Sarrail, in wien hij een der enthousiaste geloovigen der Kerk aanwijst.

(N.B. 1e Sarrail is kort na Foch gestorven, dus maanden voor Kard. Dubois. 2e Sarrail was wel geen communist, maar een papenvreter van de oude Fransche soort van Combes, red.)

Hetzelfde Russisch blad vermeldt elders dat Kard. Dubois steunde op de groep der Action Française (Kard. Dubois heeft deze actie, door de Kerk veroordeeld, zelf herhaaldelijk veroordeeld en is tot na zijn dood door haar belasterd geworden. red.) Zelfs noemt dat blad de Action Française het officieus orgaan van het Fransche papisme, (dat, ondanks de veroordeelingen. Dat is een staaltje van volksvoorlichting en voorbereiding tot klassenstrijd, godsdienstbestrijding en wereldrevolutie. Er deugde geen jota van.

Natuurlijk staan ook Rome en de Paus in den Sovjet-laster. Pius XI is de groote chef van het Italiaansch fascisme en van het Europeesch militairisme. Wie weet in ons land niet beter?

Het Russische seminarie „het Russicum" te Rome, is een hol van witte officieren (Wit-Russische.) Een Romeinsch correspondent der Izwestia heeft de Paus i n p e r s o o n het Russicum zien inzegenen (dus buiten het Vaticaan vóór het verdrag van Lateranen.) Volgens dien correspondent leidt prins Volkonsky, de militaire oefeningen en deelt „bisschop d'Herbigny" de rozenkransen uit!

Dergelijke publicaties verkondigen ook dat Afganistan een clericale revolutie heeft doorgemaakt! Albert Thomas, op zijn Internat. Bureau van den arbeid, is slechts een agent van den Paus tegen de Unie der Sovjet-republieken!

Het zal niemand verwonderen dat het auditorium van Mgr. d'Herbigny, dat toch al droevige werkelijkheden uit diens mond vernomen had, bij een dergelijke methode van volksvoorlichting en Rome-bestrijding toch nu en dan glimlachen moest. En er zijn 42 cursussen ingesteld om propagandisten tot dit werk voor te bereiden.

Onlangs antwoordde Lunatscharsky, commissaris van onderwijs, een vraag van Engelschen en Amerikanen omtrent het godsdienstregiem, dat dit hetzelfde was als in Amerika. Alleen, dat men in Rusland den catechismus slechts thuis onderwijst. Dat behoeft geen commentaar!

Mgr. d'Herbigny gaf slechts een opsomming van feiten en documenten, zonder eenige beschouwing. Slechts stipte hij in een conclusie even aan wat het voor den Verlosser beteekende dat de ongodsdienstigheid zoo georganiseerd was onder de 12 millioen kinderen van de Sovjet-scholen. De Paus spoorde allen aan hun toevlucht te nemen tot Theresia van het Kindje Jezus voor dezen grooten Russischen nood, een hoon voor de Europeesche beschaving, die Christus uitwerpt.

Z.E. Kardinaal Eugenius Pacelli.

DE OPVOLGER VAN STAATSSECRETARIS KARD. GASPARRI?

Een leven dat zulk een benoeming wettigt.

De vader van Kardinaal Pacelli was een advocaat van naam en in den familiekring waarin de nieuw gecreëerde kardinaal werd opgevoed met zijn broer den markies Pacelli, een der onderhandelaars van het accoord van Lateranen, stond het intellectueel leven vooral op gebied der rechtswetenschappen hoog aangeschreven, en niet minder beoefende men er de deugden van het godsdienstig leven.

Reeds de eerste jaren van het priesterschap van Eugenius Pacelli werden gekenmerkt door een vurigen apostolischen ijver, welke den jeugdigen priester vormde voor den dienst der Kerk en der zielen. Hij was een der ijverigste leden van de derde orde van priesters, waarvan Mgr. Radini—Tedeschi een broederschap gesticht had en waar de meest toegewijde priesters elkander ontmoetten.

De jeugdige priester studeerde voortdurend, en om geen tijd te verliezen las hij onderweg op zijn wandelingen een of ander werk over rechtswetenschap; een roman is nooit in zijn handen geweest; zijn liefste bezigheid was het biechthooren, preeken, of retraite geven bij de Vrouwen der Ten-Hemel-opneming, in het Cenakel van Chiesa Nuova.

Na zijn philosophische en theologische studiën geëindigd te hebben aan de Gregoriana en het Romeinsch seminarie, en gedoctoreerd te hebben in utroque jure, werd hij zelf professor benoemd in het Kerkelijk Recht, aan genoemd Seminarie.

In 1901 werd hij benoemd aan het Staatssecretariaat, zoodat hij, toen de latere Kard. Gasparri belast werd met de codificatie van het Kerkelijk Recht, geheel voorbereid was om met dezen samen te werken. Hij was secretaris van Gasparri, den secretaris der commissie van Kardinalen, totdat deze kardinaal werd gecreëerd. Toen werd hij zelf secretaris der commissie en nam van Kard. Gasparri en den geest en den ijver over om zich aan dit groote werk te wijden.

Het idee dat domineerde bij secretaris Gasparri was niet alleen, zooals nu hij de codificatie-commissie der Oostersche Kerken voorzit, om meer orde en helderheid in de canonieke wetgeving te brengen; doel was vooral, zooals Benedictus verklaard heeft, de rechten der Kerk te beschermen, door ze nauwkeriger vast te stellen, beter te formuleeren en beter te doen kennen. Het voordeel hiervan is gebleken na den grooten oorlog, toen de staten de noodzakelijkheid gevoelden om de overeenkomsten met den H. Stoel te vernieuwen of te herzien.

Zoo hebben de nieuwgesloten overeenkomsten, gestempeld door het nieuwe wetboek, een nieuwe periode geopend in de pauselijke diplomatie.

Door zijn aandeel in deze codificatie was niemand meer geschikt om dit voornaam instrument van het Kerkelijk apostolaat te hanteeren dan Mgr. Pacelli. Na eenige jaren onderhandeld te hebben, bracht hij het concordaat met Beieren tot stand, dat in 1924 geteekend en in 1925 geratificeerd werd. In zijn toespraak in het consistorie van 14 December 1925 wenschte Pius XI zich geluk met het sluiten van deze overeenkomst, welke rekening hield met de legale omstandigheden van den staat en de rechten der Kerk volkomen eerbiedigde. Het geheele leven der Kerk is door dit concordaat verzekerd en in overeenstemming gebracht met de openbare orde der burgerlijke gemeenschap.

Moeilijker waren de onderhandelingen met Pruisen, waar de kerkelijke organisatie nog geregeld werd volgens de Bul „de salute animarum" van Pius VII.

Het onderwerp is meer beperkt, daar het zich ten slotte bepaalt tot de ordening der bisdommen.

Toch wordt deze plechtige overeenkomst in de Acta genoemd een concordaat, daar dit ook een begrensd voorwerp mag statueeren. En in werkelijkheid wordt de vrijheid der Kerk in Pruisen hierdoor gewaarborgd en omschreven. De verdienste treedt duidelijker naar voren als men bedenkt dat het hier een protestante staat geldt, waarvan het hoofd protestant en sociaal-democraat is.

Een laatste schuilplaats voor de opponenten was de weglating der schoolkwestie. Doch deze is formeel geregeld in officieele briefwisseling tusschen den nuntius en den president van den raad.

Hierin preciseert dr. Braun, de president van den raad, dat „de omissie van de regeling der schoolkwestie in de plechtige en definitief gesloten overeenkomst, in werkelijkheid niet de minste inbreuk zal maken op de rechten welke de grondwet in deze belangrijke materie aan de Katholieken van Pruisen geeft, bepaaldelijk voor wat betreft de confessioneele school en het godsdienstonderricht."

Dezen zomer 13 Augustus teekenden Mgr. Pacelli en president Braun dit concordaat. Hoewel hij reeds in 1920 nuntius te Berlijn benoemd was overhandigde hij eerst in 1925 zijn geloofsbrieven, daar de onderhandelingen met Beieren hem die jaren hadden teruggehouden in Munchen. Hij was hier aangekomen in 1917 in den oorlog, als nuntius van Beieren, na bevorens uit de handen van Benedictus XV de bisschopswijding ontvangen te hebben. Onmiddellijk was hij zijn vredeszending begonnen, die hem door Benedictus was opgelegd.

Hij was naar Berlijn gegaan om door Bethmann-Holweg nauwkeuriger te worden ingelicht over diens doeleinden: hij overhandigde Willem II een brief van den Paus, die bij den keizer er op aandrong vrede te sluiten. Hij insisteerde dat men de deportaties der Belgen zou staken.

Daarenboven kwam hij nog herhaaldelijk tusschenbeide in bijzondere aangelegenheden en bezocht hij de gevangen-kampen. Na den oorlog was hij voortdurend werkzaam om den vrede te bevestigen, en dit thema was het onderwerp van zijn toespraken als deken van het diplomatiek corps. Dit onderwerp behandelde hij ook voor een bijeenkomst van journalisten, die hij aanspoorde om hun macht over de openbare meening aan te wenden „om den voorrang te bepleiten van den geest boven de stof, de overwinning van de waarheid over de dwaling, het rijk van het recht over het rijk van van het geweld."

De strijd om den vrede is een geestelijke strijd — „de moreele vereeniging der volken tegen de verdrukking van het recht, tegen den geesel van den oorlog, zal eerst dan volkomen zijn, als het woord van vrede, zonder nadeel voor de wettige belangen van het vaderland, eensgezind en machtig weerklinken zal in de kolommen der wereldpers. Zulk een strijd staat moreel veel hooger dan de verheerlijking van den oorlog; het is een der hoogste plichten van onzen tijd voor de opvoeding der wereld." Deze raadgeving bracht hij zelf in beoefening en dat hij begrepen werd en gewaardeerd toonden de woorden van dank welke de rijkspresident, het episcopaat en het Centrum hem toespraken bij zijn afscheid uit Berlijn.

Het zal niet aan de mannen, die de Voorzienigheid in de leidende posities zijner Kerk plaatst, liggen, dat de wereldvrede zoo langzaam vordert; maar in de officiceele conferenties van hen die de harmonie der volken en der staten heeten samen te stellen wordt Christus en zijn plaatsvervanger officieel genegeerd.

De genoemde feiten uit het leven van kard. Pacelli wettigen wel het officieus bericht in eenige Italiaansche bladen, dat wij in die waarde overnemen, dat Kard. Pacelli reeds benoemd is als staatsscretaris van het Vaticaan.

Moge dan de sympathie die den nieuwen staatssecretaris en den oud-minister te Berlijn ten deel viel den geest van waren vrede doen huwen aan den geest van Genéve en Locarno en Kellogg-pact.

H. M. „Kortenaer".

Naar wij uit goede bron vernemen, bestaat er ook nog kans, dat H. M. „*Kortenaer*", die heel binnenkort van uit Holland naar Oost-Indië zal vertrekken, naar Curaçao gedirigeerd wordt, om dan van hieruit zijn reis te vervolgen.

Zouden we zoo zachtjes aan niet „des Guten zu viel" krijgen?

Belangstelling is goed en te waardeeren, maar teveel kan wel eens lastig zijn.

Fransche oorlogsboot „Antares".

Dinsdag tegen den avond liep het Fransche schoolschip „*Antares*" hier binnen. Woensdag avond was er een galadiner in 't Hotel Americano, aangeboden door den Consul van Frankrijk alhier, den heer S. E. L. Maduro.

Aan tafel zaten aan Z. E. de wnd. Gouverneur, Commandanten en Officieren van de „Antares", Hr. Ms. Hertog Hendrik" en „Van Galen", verschillende hoogere ambtenaren, als mede vertegenwoordigers van scheepvaart, handel en bankwezen, te zamen ongeveer een 40 tal personen.

Doktersverplaatsing.

Naar wij vernemen zal Dr. ROBLES van St. Martin naar Aruba worden overgeplaatst, terwijl Dr. GELFMANN naar St. Martin gaat.

Lichtinstallatie op Aruba.

Het licht is slecht op Aruba. In den treure is er over geklaagd. We willen de klachten thans niet meer herhalen, noch er verder op ingaan, Want we hebben uit goede bron vernomen, dat de tegenwoordige eigenaar niet voornemens is eenige verbetering of uitbreiding in zijn bedrijf aan te brengen.

Doch er schijnt een andere en betere oplossing van het vraagstuk op handen te zijn; daar dezelfde zegsman ons verzekerde uit zeer goede bron te hebben vernomen, dat de petroleummaatschappij „Arend", die haar bedrijf in de onmiddelijke nabijheid van Oranjestad heeft, bereid is haar electrisch lichtnet door te trekken tot de stad en deze van licht te voorzien.

Een betere oplossing is er o. i. wel niet te vinden.

Stoomverbinding Curaçao Bonaire-Aruba.

Als de geruchten waar zijn staat ook Bonaire verlost te worden uit zijn isolement; daar men ons verzekerd heeft, dat het Bestuur onderhandelende is met een stoomvaartschappij om Bonaire eens per maand door een van haar stoomschepen te laten aandoen. Mogen deze onderhandelingen gelukken!

Bovendien zal Aruba, behalve zijn vaste verbinding met Curaçao per SS. „El Libertador" en een schip van de Red D. Line, nog om de drie weken worden aangedaan door een schip van de K. N. S. M. dat van New-York komt. Volgens den correspondent van „La Union" werd het plan hiertoe door het Agentschap van de K. N. S. M. per circulaire aan de kooplieden op Aruba meegedeeld, terwijl de Heer Vente, als vertegenwoordiger van het hoofdagentschap alhier, enkele dagen op Aruba vertoefde om een en ander te regelen.

Nu de Bovenwindsche eilanden nog, en dan is hét verbindingsvraagstuk tusschen de diverse eilanden van dit gebiedsdeel, voldoende opgelost.

Nieuwe steiger op Aruba.

„Detective" schrijft in „La Union" dat de nieuwe geprojecteerde steiger op Aruba 120 M. lang en 14 M. breed zal worden; en verbindt aan deze mededeeling het verzoek om hem een paar meter breeder te maken. Waarom? Volgens schrijver, moet er voldoende ruimte zijn, dat twee trucks dwars op den steiger tegenover elkaar kunnen staan, om te lossen en te laden, terwijl er dan nog in het midden voldoende ruimte moet overblijven dat twee trucks elkaar kunnen passeeren. Laat men bij den bouw van den nieuwen steiger rekening houden met dit o. i. alleszins redelijk verzoek. De bouwkosten zullen er wel niet zooveel hooger door worden, dat dit een bezwaar kan opleveren.

Tweede bezoek van Lindbergh aan Suriname?

In een Amerikaansch blad, gedateerd 20 December j. l. lezen wij, dat kolonel Lindbergh een groote reis zal maken rond Zuid-Amerika, in verband met de voorgenomen uitbreiding van den dienst der Pan American Airways tot Buenos Aires.

Evenals de postdienst tusschen Miami en Paramaribo door Lindbergh persoonlijk werd ingewijd, zal hij ook het verlengstuk naar Argentinië zelf openen. Op de terugreis zal de Westkust van Zuid-Amerika worden gevolgd, zoodat Lindbergh over het Andes-gebergte en de Kanaalzône terugkeert naar New York, zijn uitgangspunt. De rondreis zal 21000 mijl beslaan, Aan de Westkust van Zuid Amerika zal Lindbergh een inspectie houden van een nieuwen vliegdienst, de Pan American Grace Airways, ook al een vertakking van de Pan American, die den dienst op Suriname onderhoudt.

De vice president der maatschappij, de heer George L. Rihil, die de vorige week Paramaribo passeerde, op weg naar Brazilië, maakte een verkenningstocht vooraf. Na zijn terugkeer, is Lindbergh aan de beurt.

Suriname zal dus weder het genoegen hebben den beroemden vliegenier te zien, ditmaal op zijn doorreis naar Buenos Aires.

(De West.)

Het geheimzinnig schip.

Wij lezen in „De West" van 21 Jan. ll.

Tegen de Hamburgsche kooplieden Prenzlau en Kramarsky, en tegen kapitein Zipplit van het stoomschip Falke is, volgens de Berliner Zeitung, een aanklacht wegens menschenroof ingediend.

De te Parijs wonende Venezolaan Delgado Chalbaud had met de firma Prenzlau een contract gesloten, hetwelk de firma verplichtte „persoonlijke en financieele hulp te verleenen" aan de voorbereiding en verwezenlijking van een onderneming, waarbij Delgado Chalbaud betrokken is n. l. het verwekken van een opstand in Venezuela. De firma moest de noodige munitie en wapenen leveren, welke voor de uitvoering van dien opstand noodig waren. Hiertoe had zij van de Poolsche regeering twee marine kanonnen gekocht, twee oorlogsvliegtuigen, 2000 geweren, 20 machinegeweren, een goed uitgeruste veldapotheek, de noodige munitie en nog meer modern oorlogsmaterieel. Op h t d or de firma gecharterde schip is alles in de haven van Gdingen overgebracht. Voor de levering zou de firma Prenzlau 1½ millioen dollar ontvangen en wel 500,000 dollar, zoodra het schip zijn plaats van bestemming had bereikt, 250,000 dollar wanneer het schip het eigendom van de nieuwe regeering werd en de overige 750,000 dollar 30 dagen na instelling van een nieuwe voorloopige regeering in Venezuela.

Daar de geheele opzet van het plan mislukt is, hebben de Hamburgsche reeders geen cent ontvangen en zijn zij door hun leveranciers en door de bemanning van het schip tot betaling aangesproken, waarbij thans nog het proces wegens een der meest ernstige misdrijven komt."

Volgens een telegram uit Hamburg, dat we lazen in de Venezolaansche pers, is de beschuldiging van hoogverraad tegenover de regeering van Venezuela afgewezen, omdat er hieromtrent geen wederzijdsch tractaat tusschen Venezuela en Duitschland bestaat. Verder vermeldt genoemd telegram bovenstaande voorwaarden van levering, zonder echter te specificeeren, of er Amerikaansche of Mexicaansche dollars bedoeld zijn.

Hetzelfde telegram noemt de aanklacht de eerste van haar soort in de geschiedenis van de Duitsche jurisprudentie.

Eervolle onderscheiding aan Pater Pauwels O. P.

Door den senaat der Amsterdamsche Universiteit.

De Maasbode schrijft 9 Jan. ll.

Na afloop der diës-oratie, gisterenmiddag in de aula van de Amsterdamsche Universiteit door den Rector Magnificus, prof. dr. D. van Embden gehouden, werd aan pater F. W. Pauwels O. P. het getuigschrift der eervolle vermelding uitgereikt, hem voor zijn antwoord op een prijsvraag op advies van de Theologische faculteit door den Senaat der Universiteit uit het fonds-Reich toegekend.

Gevraagd was een critische beoordeeling van de omgrenzing van het godsbegrip in Karl Beth's „Religion und Magie."

Bij monde van den secretaris van den senaat werd pater Pauwels' critiek als zeer scherpzinnig geroemd. Terecht werd geconstateerd, dat Beth's conclusies onhoudbaar waren. Hier tegenover staat echter, dat de schrijver aan argumenten van Beth, die tot zijn sterkste behooren, met een zekere oppervlakkigheid is voorbij gegaan. De conclusie is dus, dat de critiek hoewel zeer scherpzinnig, niet breed genoeg is opgezet. De faculteit der Godgeleerdheid was er zeer mee ingenomen en oordeelde haar een loffelijke vermelding waard.

Onder het applaus der vele aanwezigen, w.o. wij opmerkten den burgemeester, den heer W. de Vlugt, eenige wethouders en gemeenteraadsleden en het college van curatoren, ontving pater Pauwels het getuigschrift van den secretaris van den senaat.

Prof. van Embden wenschte hem daarna geluk met de verleende onderscheiding, die ook de kloosterschool te Huissen, waar Pater Pauwels studeert, tot eer strekt.

Hiermede was de plechtigheid geëindigd.

Troepen-Commandant op Curaçao.

Naar verluidt is de kapitein der militaire Politietroepen W. Antheunissen, die bij de troepen op Curaçao gedetacheerd is, bestemd om op te treden als troepencommandant daar ter plaatse.

Niet dus kapitein Croiset van Uchelen, commandant der Koninklijke Marechausse, zooals eerst gemeld werd.

Vliegtocht naar West-Indië.

Kans voor uitvoering ongunstig wegens gebrek aan geldmiddelen.

Naar Aneta verneemt, kwam het Comité voor den Vliegtocht naar West-Indië 10 Januari j. l. bijeen ter beraadslaging over den stand van zaken en den te volgen weg, ter verwezenlijking van het plan voor een vliegtocht naar Suriname en Curaçao.

De wijze van uitvoering van het plan, zooals deze door het Comité was ontworpen vóór het vertrek naar Nederlandsch-Indië van den voorzitter, Generaal b. d. C. J. Snijders, was tijdens zijn afwezigheid nader uitgewerkt, doch het bleek dat de beschikbare geldelijke middelen voor de verwezenlijking ervan ontoereikend zouden zijn.

Gedurende de afwezigheid van den voorzitter was daarom het Comité bij monde van den tijdelijken voorzitter ir J. F. de Vogel, den voorzitter van de Vereeniging Oost en West, den heer R. Zuyderhoff, den directeur der K. L. M., den heer A. Plesman, en den secretaris van het Comité, kol. H. Walaard Saeré, reeds in October 1929 met de Regeering in verbinding getreden tot het verkrijgen van een grooter geldelijken steun. Een beslissing op dit verzoek werd nog niet ontvangen.

Het Comité betreurt in hooge mate, dat de kansen voor verwezenlijking van den tocht zich zoo ongunstig laten aanzien, omdat juist nu het van overwegend belang zou zijn, dat het Nederlandsche vliegwezen zich in West-Indië doet kennen en daar vasten voet tracht te krijgen; verschillende buitenlandsche luchtvaart-maatschappijen toch hebben daar reeds in de verloopen drie jaren een voorspong gekregen en zijn reeds tot opening van geregelde vliegdiensten met de omringende landen overgegaan, daarin door hun Regeeringen krachtig gesteund.

Het Nederlansch initiatief is hier door een tekort aan nationale geestdrift en krachtigen steun tot onmacht gedoemd geworden. Maar wellicht is het nog niet te laat en het Comité wil alsnog trachten te bereiken, wat het zich reeds drie jaar geleden ten doel had gesteld. Daartoe zal echter nog meer belangstelling, zich uitende in flinken daadwerkelijken geldelijken steun vereischt worden.

Het Comité besloot daarom voor het oogenblik een afwachtende houding aan te nemen, hopende dat zijn geldmiddelen alsnog de voor het welslagen van het plan onmisbare versterking zullen verkrijgen.

Het adres van het Comité Vliegtocht West-Indië is: Anna Paulownaplein 3, 's-Gravenhage. De Msbde.

Tout comme chez nous!

Het Handelsblad schrijft: De heer Theodore Roosevelt (zoon van den bekenden Teddy Roosevelt) is sinds eenigen tijd gouverneur van het eiland Portorico, naar men weet een bezitting der Vereenigde Staten in West-Indië. Hij heeft dezer dagen geklaagd over de onkunde van de meeste Amerikanen ten aanzien van hun eigen koloniën. Deze onkunde blijkt uit opschriften op brieven die hij ontvangt, bijv. „Porto Rico, Filippijnen"; „Porto Rico, Centraal Amerika"; „Porto Rico, Cuba", enz., enz. Iemand met een academischen titel schreef hem zelfs: „Ambassadeur Roosevelt, gezant der Ver. Staten te Porto Rico"; en massa's Amerikanen vroegen hem om vreemde postzegels van dat land...."

Wel heel optimistisch laat het blad hierop volgen:

„Men klaagt wel eens, dat wij Nederlenders niet genoeg van onze koloniën weten. Maar Suriname en Curaçao zijn hier beter bekend — 't zij niet altijd om redenen, die stof tot verheugenis geven."

Wij voor ons achten het bovenstaande opschrift beter van toepassing.

K. W.

Koninklijke Petroleum Mij.

Productie over 1929 met 3 millioen ton gestegen.

De Directie der N.V. Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië deelt mede, dat de totale productie van ruwe olie van de Koninklijke Shell groep en van de maatschappijen waarbij deze groep geïnteresseerd is, gedurende 1929 — ter vergelijking wordt hieraan toegevoegd de productie gedurende 1928 — bedroeg:

	1929 Kg. tons	1928 Kg. tons
Ned. Oost-Indië	4.746 400	3.971.045
Serawak	759,700	751.092
Egypte	271.500	268 461
Roemenië	852.400	705.854
Mexico (Corono	363.300	528.979
(Aguila	1.698.100	893.681
Venezuela (Caribbean	2.329.400	2.040.759
(V.O.C.	6.470.700	5.084.580
Trinidad	102.700	65.187
Vereenigde Staten	7.532.700	7.703.000
Argentinië	14,900	50.773
	25.141.800	22.063.411

DANKBETUIGING.

Ondergeteekenden brengen hun hartelijken dank, aan H.H. Officieren, onderoff. en minderen; aan het Comité van hulde en de burgerij van Curaçao, alsmede aan de Eerwaarde Zusters van het St. Elisabeth's-hosp. voor de vele blijken van deelneming, naar aanleiding van het droevig overlijden van onzen geliefden Zoon en Broeder

J. J. v. ZUILEN

die op 9 Juni 1929 gesneuveld is te Willemstad, als slachtoffer van zijn plicht.

Zijn Ouders, Broers en Zusters:

J. J. van Zuilen en echtgte.
Jr. Biljouw-v. Zuilen,
G. H. D. v. Zuilen-v/d Berg,
H. de Kruif-v. Zuilen,
Willem, Juan, Coba, Theodorus.

Officieele berichten.

van de voorige week.

Mej. Virginia V. de Jongh, tijdelijk schrijfster bij de Curaçaosche Bank, is tijdelijk bevorderd tot klerk.

Den Heer B. J. Delvalle, is benoemd tot de Directeur van de Curaçaosche Bank alhier.

De Heer X. H. Ch. M. Krugers is eervol ontheven van de functiën van plaatsvervangend gezaghebber op Saba, en overgeplaatst naar St. Eustatius.

Mej. J. Lampe op St. Eustatius is eervol ontheven uit de functiën van ontvanger, tevens chef van het postkantoor aldaar.

De onderwijzer E. S. J. Kruythoff op St. Eustatius is eervol ontheven van de functiën van notaris, hypotheekbewaarder, en ambtenaar bevoegd verklaard het openbaar ministerie bij het kantongerecht op St. Eustatius uit te oefenen.

De adjunct-commies H. A. Hessling, werkzaam ter Administratie van financiën alhier, is overgeplaatst naar Saba, en belast met de functiën van plaatsvervangend gezaghebber, ontvanger, chef van het postkantoor, notaris, hypotheekbewaarder en ambtenaar bevoegd verklaard het openbaar ministerie bij het kantongerecht op Saba uit te oefenen.

De Heer Jhr. W. de Brauw is benoemd tot tijdelijk commies in Curaçao en werkzaam gesteld ter Administratie van Financien alhier.

Aan den heer W. Indiaan, belast met de verzorging en het onderhoud van alle op Curaçao gestationneerde gouvernements-vaartuigen, is twee maanden vrijstelling van dienst verleend, met vergunning dit verlof in Amerika door te brengen.

Mej. H. E. Buncamper, in het bezit der akte van bekwaamheid voor nuttige handwerken, tijdelijk vakonderwijzeres in de nuttige handwerken aan de Oranjeschool te Philipsburg, is definitief als zoodanig benoemd.

De Heer Ramon Eugenio Evertz is benoemd tot tijdelijk schrijver in Curaçao, en werkzaam gesteld ter Inspectie der belastingen alhier.

De Heeren Socrates Luis Sprock en Jose Edgar de Lannoy zijn benoemd tot hulp-kommiezen der belastingen in Curaçao.

Aan Mej. S. A. M. Neuman, onderwijzeres 2de klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is wegens langdurigen onafgebroken dienst vijf maanden verlof verleend, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

Mevr. J. E. S. Haayen-Krafft in het bezit der akte van bekwaamheid als onderwijzeres 3de klasse, is tijdens het verlof aan Mej. Neuman verleend, werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan Mej. Gertrude W. Houtman, tijd. kweekelinge aan de Oranjeschool op St. Martin, is eervol ontslag als zoodanig verleend en Mej. Gladys M. H. Houtman is tijdelijk benoemd tot onderwijzeres 4de klasse aan genoemde school.

Den heer G. Jansen, tijdelijk schrijver ter Gouvernements-Secretarie, is benoemd tot tijdelijk klerk.

Aan J. Newton, loods, vuurtorenwachter en hulp-kommies ter Lage Westkust op Bonaire, is tot herstel van gezondheid, tien dagen vrijstelling van dienst verleend en Alexander Macario Rosario is gedurende dien tijd met vermelde functiën belast.

De onderwijzer 3de klasse E. S. J. Kruythoff, hoofd der Openbare school op St. Eustatius, is eervol ontheven van de functie van hoofd dezer school en overgeplaatst naar de Openbare school te Bottom.

De onderwijzer 3de klasse J. W. T. Schotborgh, hoofd der openbare school te Bottom, is eervol ontheven van de functie van hoofd dezer school en overgeplaatst naar de Openbare school op St. Eustatius.

(van deze week.)

De heer A. R. Beaujon, is benoemd tot commies, werkzaam ter Griffie van het Hof van Justitie.

Den heer R. M. Robles, gouvernements-geneeskundige te St. Martin is overgeplaatst naar Aruba.

De heer B. Gelfmann, gouvernements-geneeskundige te Aruba is overgeplaatst naar St. Martin N.G.

De heer H. L. Chateau, gouvernements-geneeskundige te St. Eustatius is overgeplaatst naar Saba.

De heer M. R. W. B. Berkenveld, gouvernements-geneeskundige te Saba is overgeplaatst naar St. Eustatius.

De heer Dr. G. H. Eskes is benoemd tot lid van de Gezondheidscommissie, bedoeld bij artikel 25 van de Gezondheidsverordening (P.B. 1917 No. 44.)

De heer J. J. F. Heutin is benoemd tot Hoofdmagazijnmeester bij het Departement van Openbare Werken alhier. Den heer G. R. Jonkhout, is benoemd tot loods in Curaçao. Aan den tijd. schrijver, tevens hoofdtelefoonbediende op het loodskantoor alhier, C. Casper, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend. Aan den Roomsch Katholiek Geestelijke van den 2den rang in Curaçao, F. A. C. Hartendorf, is wegens physieke ongeschiktheid, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.